

شورای عالی قضائی

دانشکتری جمهوری اسلامی ایران

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

شامل : قوانین - سزاکرات مجلس شورای اسلامی - قراردادها - رویه های قضائی - اساسنامه ها - تصویب نامه ها - آئین نامه ها - بخشنامه ها و انگیزها

شماره ۱۲۶۱۰		سه شنبه بیست و چهارم خرداد ماه ۱۳۶۷		سال چهارم و چهارم	
پنای	روزنامه	{ یکماه ۱۰۰۰۰ ریال یکماه ۳۰ ریال }		پنای	مهری ۱۱۰ ریال
	نشریه قوانین	{ یکماه ۱۵۰۰ ریال }			مهری ۱۰۰ ریال
اشتراک				آگهیها	مهری ۵۰ ریال

قوانین و مقررات عمومی

بسم الله الرحمن الرحيم

شماره ۱/۹۵۳
جناب آقای نخست وزیر
قانون موافقتنامه همکاریهای تجاری، اقتصادی و فنی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت زلاندنو مصوب ۱۳۶۷/۲/۲۸ مجلس شورای اسلامی که کلیه مراحل قانونی را طی کرده است، ارسال میگردد تا برای اجراء در اختیار مسؤولان گذارده شود.

رئیس جمهور - سیدعلی خامنه ای
شماره ۱۶۱۳۸/ق ۲۹
وزارت کشاورزی

قانون موافقتنامه همکاریهای تجاری، اقتصادی و فنی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت زلاندنو که در جلسه روز چهارشنبه بیست و هشتم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و شصت و هفت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۷/۲/۳۱ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱/۹۵۳ مورخ ۱۳۶۷/۳/۷ ریاست جمهوری به نخست وزیر واصل گردیده است جهت اجراء به پیوست ابلاغ میگردد.

نخست وزیر - میرحسین موسوی

قانون موافقتنامه همکاریهای تجاری، اقتصادی و فنی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت زلاندنو

ماده واحده - موافقتنامه همکاریهای تجاری، اقتصادی و فنی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت زلاندنو مشتمل بر یک مقدمه و ۸ ماده بشرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده میشود.

موافقتنامه همکاریهای تجاری، اقتصادی و فنی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت زلاندنو

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت زلاندنو به منظور تحکیم مناسبات دوستانه موجود بین دو کشور که استوار بر برابری و منافع متقابل میباشد و چارچوبی را برای توسعه همکاریهای تجاری، اقتصادی و فنی خود در نظر گرفته اند، در موارد زیر توافق نموده اند:

ماده ۱ - دو دولت اقدامات مناسبی را بر طبق قوانین و مقررات جاری در ایران و زلاندنو، در جهت گسترش همکاریهای متقابل تجاری، اقتصادی و فنی، منجمله انتقال تکنولوژی جدید، معمول خواهند داشت.

ماده ۲ - دو دولت اهتمام خواهند ورزید که اجرای همکاریهای اقتصادی و فنی را از طریق ترغیب های زیر معمول دارند:

الف - همکاری میان شرکتهای و مؤسسات و سازمان های ذریع، از لحاظ ایجاد طرحهایی برای گسترش انتقال و کاربرد تکنولوژی، توسعه پژوهش و آموزش کارکنان.

ب - مبادله دیدار کارشناسان.

ج - مبادله اطلاعات علمی و فنی.

د - توسعه ترتیبات میان دو دولت (با مشورت مقامات آموزشی مربوطه) جهت تسهیل ورود اتباع هر یک از طرفین به دانشگاهها و مؤسسات فنی طرف دیگر.

ه - سایر اشکال همکاریهای اقتصادی و فنی دیگری که مورد توافق قرار خواهد گرفت.

ماده ۳ -

۱ - به منظور تسهیل اجرای این موافقتنامه، دو دولت موافقت می نمایند که کمیسیون مشترکی را برای توسعه همکاریهای تجاری و اقتصادی و فنی ایجاد نمایند که در سطح وزیران برقرار خواهد شد.

۲ - کمیسیون مشترک وزیران (که از این پس « کمیسیون مشترک » نامیده خواهد شد) هر سال یک اجلاس عادی خواهد داشت که به نوبت در تهران و ولینگتن خواهد بود. تشکیل جلسات فوق العاده بستگی به ضرورت آن دارد.

۳ - قبل از هر اجلاس کمیسیون مشترک، نمایندگان دو دولت که بایستی در آن شرکت نمایند، توسط دولت های مربوطه خود تعیین خواهند شد. کمیسیون مشترک آئین نامه داخلی خود را رأساً تنظیم خواهد کرد.

۴ - کمیسیون مشترک مبادرت به اقدامات زیر خواهد کرد:

الف - بررسی وضع جاری مناسبات تجاری و اقتصادی و فنی بین دو کشور و اجرای مقررات این موافقتنامه.

ب - تسهیل توسعه روابط نزدیکتر تجاری و اقتصادی و فنی در چارچوب این موافقتنامه.

ج - مطالعه پیشنهادات ارائه شده در چارچوب این موافقتنامه که هدف از آنها گسترش و تنوع تجارت بین دو کشور باشد.

د - یافتن راحل برای مشکلاتی که احتمال دارد در اجرای این موافقتنامه پدید آید. این امر مانع اجرای مقررات خاصی حل و فصل اختلافات در قرارداد های دیگر نخواهد گردید.

۵- بررسی اقداماتی بمنظور تضمین امنیت عرضه مواد خام و کالاهای واسطه‌ای و مصرفی که یکی از طرفین از طرف دیگر خریداری ننماید.

۶- بررسی نحوه توسعه سرویسهای کشتیرانی و سایر سرویسهای حمل و نقل بمنظور گسترش تجارت بین ایران و ژلاندنو، با توجه خاص به امکانات موجود خطوط کشتیرانی هر یک از دو کشور از لحاظ مشارکت در تجارت و

۷- توصیه به دو دولت جهت انجام اقدامات مقتضی که بایستی در پیگیری هدفهای مذکور صورت گیرد.

ماده ۴- کمیسیون مشترک میتواند با تأسیس کمیته‌های فرعی و ویژه، تضمین نماید که روشهای همکاری در زمینه‌های توسعه تجارت و اقتصادی و از ملاحظه کافی برخوردار شود. کمیته‌های فرعی و ویژه را با آئیننامه‌های داخلی خاص خود را تدوین نموده و فعالیتهای خود را به کمیسیون مشترک گزارش خواهند کرد.

ماده ۵- تصمیمات متخذه توسط کمیسیون مشترک، بطور مقتضی و به ترتیب صورتجلسه، یادداشت تفاهم یا موافقتنامه تنظیم خواهد شد. تصمیمات اتخاذ شده توسط کمیسیون مشترک که مربوط به اجرای وظایف آن باشد، بایستی منطبق با قوانین و مقررات و ضوابط جاری در جمهوری اسلامی ایران و ژلاندنو باشد آن دسته از تصمیمات کمیسیون مشترک که محتاج به تصویب و تأیید توسط مقامات ذیصلاح دو طرف میباشد، فقط پس از طی تشریفات قانونی لازم الاجراء خواهد بود.

ماده ۶- مقررات این موافقتنامه سالب حق هر یک از دو دولت در وضع ممنوعیتها یا محدودیتهایی به انواع مختلف نیست که بمنظور حراست از علائق اساسی امنیتی یا مراقبت از بهداشت عمومی یا جلوگیری از بیماریها و آفات حیوانی یا گیاهی وضع میگرددند.

ماده ۷- مقررات این موافقتنامه شامل « جزایر کوکوز » و « نیوی » و « تاکلو » نخواهد شد مگر آنکه یک ماه از تاریخ اعلام شمول این موافقتنامه بر مناطق مزبور، توسط ژلاندنو به جمهوری اسلامی ایران سپری شده باشد.

ماده ۸-

۱- اجرای این موافقتنامه از تاریخی خواهد بود که در سباده یادداشت بین دو دولت مشخص شده باشد و این یادداشتها حاوی این موضوع خواهد بود که ترقیبات داخلی حقوقی برای تأیید آن توسط هر یک از دو دولت، انجام گرفته است.

۲- این موافقتنامه به قوت خود باقی است، مگر آن که شش ماه از تاریخی گذشته باشد که در آن هر یک از دو دولت یک اطلاعیه کتبی را از طرف دیگر دایر بر تصمیم به خاتمه این موافقتنامه یا قصد به انعقاد یک موافقتنامه جدید دریافت کرده باشند.

این موافقتنامه در تهران در روز بیست و پنجم خردادماه ۱۳۶۴ (برابر با پانزدهم ژوئن ۱۹۸۵) در دو نسخه اصلی به زبانهای فارسی و انگلیسی تنظیم گردید و هر دو نسخه متساویاً معتبر میباشند.

از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت ژلاندنو قانون فوق مشتمل بر سباده واحد منضم به موافقتنامه مشتمل بر هشت سده در جلسه علنی روز چهارشنبه بیست و هشتم اردیبهشت ماه یک هزار و سیصد و شصت و هفت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۶۷/۲/۳۱ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

رئیس مجلس شورای اسلامی - اکبر هاشمی

شماره ۶۰/۶۶/۸
تاریخ ۱۳۶۷/۱۲/۹ کلاس پرونده ۶۰/۶۶ شماره دادنامه ۱۰۸/۶۶
مرجع رسیدگی: هیئت عمومی دیوان عدالت اداری

موضوع: اعلام تعارض آراء صادره از شعب ۱۱ و ۱۵ دیوان عدالت اداری، در خصوص ارفاق سنوات خدمت بازنشستگی براساس آئیننامه استخدامی شرکت بیمه ایران

مقدمه: ۱- شعبه ۱۱ دیوان عدالت اداری، در کلاس پرونده ۶۵۵/۶۶ نسبت بشکایت آقای حیدر هدایت خوزانی بطرفیت شرکت سهامی بیمه ایران پخواسته: بازگشت بکار و یا ده سال کمک ارفاقی به بازنشستگی طی دادنامه شماره ۶۲۵ مورخ ۱۳۶۵/۹/۱۱ چنین انشاء رأی نموده است: « با توجه باینکه شکای باسناد ماده ۲۴ آئیننامه استخدامی شرکت سهامی بیمه ایران

بعلت مورد احتیاج نبودن و داشتن بیش از ۱۵ سال سابقه بازنشسته شده است تخلفی از مقررات و ضوابط قانونی در اقدامات سازمان طرف شکایت مشاهده نمیشود» ۲- در خصوص شکایت خانم روشنک صارم پور بطرفیت شرکت سهامی بیمه ایران پخواسته: الغاء ابلاغ بازنشستگی و اعاده بخدایت شعبه ۱۵ دیوان در کلاس پرونده ۶۶۴/۶۳ طی دادنامه ۱۳۶۴/۳/۵ مورخ ۱۳۶۴/۳/۵ چنین انشاء رأی نموده: « نظرباینکه وکیل شکایه بموجب صورتجلسه مورخ ۱۳۶۴/۲/۳۱ درخواست صدور حکم بازنشستگی بوسله را با ارفاق مندرج در تبصره یک مکرر ماده ۱۹ آئین نامه استخدامی شرکت سهامی بیمه ایران را نموده واصل بازنشستگی شکایه براساس موافقت مدیرعامل شرکت قطعیت یافته و از طرفی از تاریخ ۱۳۵۸/۱۱/۲۳ بازنشستگی کاربندی را که کمتر از ۲۰ سال سابقه خدمت داشته باشد جز با منظور نمودن ارفاق مقرر در تبصره یک مکرر ماده ۱۹ آئین نامه استخدامی شرکت طرف شکایت امکان پذیر نباشد علیهذا شرکت سهامی بیمه ایران ملزم است که در بازنشستگی شکایه ده سال خدمت ارفاقی را در احتساب حقوق بازنشستگی وی رعایت نماید. با اعلام تعارض آراء صادره هیئت عمومی بتاريخ فوق بریاست حجتالاسلام حاج شیخ محمدعلی فیض و با شرکت رؤسای شعب تشکیل و پس از بحث و ملاحظه سوابق امر و بررسی پرونده با اعلام کفایت مذاکرات به اکثریت آراء بشرح زیر انشاء رأی بنماید:

رأی

هر چند بازنشستگی مستخدمین شرکت سهامی بیمه ایران براساس ماده ۲۴ آئیننامه استخدامی شرکت مستلزم اینستکه مستخدم حداقل دارای ۲۰ سال سابقه خدمت باشد و آراء شعب یازدهم و پانزدهم دیوان از جهتی مغایر این معنی منطبق با آئیننامه استخدامی فوق الذکر نمیباشد لکن چون بضر تقدیر اعطاء مدت خدمت ارفاقی موضوع تبصره یک مکرر ماده ۱۹ آئیننامه در مورد کسایکه با رعایت شرایط مندرج در ماده ۲۴ بازنشسته شدهاند الزامی نمیباشد لذا دادنامه شماره ۶۲۵ مورخ ۱۳۶۵/۹/۱۱ صادره از شعبه ۱۱ دیوان مبنی بر عدم لزوم اعطاء مدت ارفاقی به مستخدمین مشمول ماده ۲۴ مزبور در این حد سوابق مقررات تشخیص داده میشود این رأی باسناد قسمت اخیر ماده ۲۰ قانون دیوان عدالت اداری برای شعب دیوان و سایر مراجع مربوط در موارد مشابه لازم الاتباع است.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شماره ۵۷/۶۶/۸
تاریخ ۱۳۶۷/۲/۶ کلاس پرونده ۵۷/۶۶ شماره دادنامه ۱۰۷/۶۶

مرجع رسیدگی: هیئت عمومی دیوان عدالت اداری

شکای: آقای صادق تقوائی رئیس دادگستری شهرستان نجفآباد طرف شکایت: ژاندارمری جمهوری اسلامی ایران (نظام وظیفه عمومی) موضوع شکایت و خواسته: ابطال قسمتی از بخشنامه ۴۰۲/۳/۷۸ مورخ ۱۳۶۵/۷/۱۳

مقدمه و گردشکار: ریاست محترم دادگستری نجفآباد ضمن ارسال بخشنامه ۴۰۲/۳/۷۸ مورخ ۱۳۶۵/۷/۱۳ شرح داده است که بحسب تبصره ذیل ماده ۳ قانون نظام وظیفه تصمیم محاکم در اصلاح تاریخ تولد در شناسنامه تأثیری در معافیت مشمولین خدمت وظیفه عمومی ندارد و مرجع تشخیص دهنده شورای پزشکی است شروط باینکه سن واقعی مشمولین بیش از ۵۳ سال باشد اما بخشنامه موصوف اعطاء معافی از خدمت نظام وظیفه عمومی را موقوف به ارائه شناسنامه جدید به استناد تبصره موصوف دانسته در حالیکه بحکومت تبصره موصوف و ماده مذکور حکم دادگاه ملالک نیست و در غرض که حکم دادگاه به رد دعوی باشد برای تقاضای اصلاح تاریخ تولد شناسنامه مشکلات ایجاد میکند بنابراین اگر فرض بخشنامه از شناسنامه جدید اصلاح تاریخ تولد شناسنامه و صدور شناسنامه جدید باشد بخشنامه مخالف با قانون موصوف است که تقاضای ابطال عبارت « پس از ارائه شناسنامه جدید » در بخشنامه را دارد معاونت محترم فرماندهی ژاندارمری در امور وظیفه عمومی طی لایحه ۶۶-۲۵۰-۱۰-۶۰-۴۰۱-۱۴ مورخ ۱۳۶۶/۷/۱۴ چنین پاسخ داده است که (بخشنامه مورد بحث با الهام از تبصره ماده ۳ قانون وظیفه عمومی و ماده ۹ آئیننامه اجرائی آن صادر گردیده است و برای